

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Eurytio [et] Florentio confessoribus. Cap[itulum].xi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse decēbris occurrentibus Folio. xx.

etus a cesare augusto primus ex gētibz iudee regnū accepit. et tunc ablatū est sceptrū de iuda iuxta pphētā iacob. Dicitur sex filij nati sunt scz antipater: alexander: aristobolus: archelaus: herodes antipas: et philippus. Alexandrū autē et aristobolū ex eadem matre iudea genitos romā misit liberalibz artibus imbucidos: q̄ facti acerrimi oratores de susceptione regni euz p̄re cōtendebant. Pater nō antipatrē illis p̄ponere saragebat. Et q̄ illi de patris morte tractassent ab eodē relecti: cesarē adēit de patris iniuria cōquesturi. ¶ Interea magi hierusalez venist: et de ortu regis iudeoz q̄runt. Herodes hec audiens turbat: timēs ne de iudeoz semine natus esset: qui ipm alienigenā expelleret. Rogatq̄ magos: vt inuentū regem sibi renūciēt: simulans se adorare velle: quē perdere iam cogitabat. Verūtamen magi per aliā viā reuersi sunt in regionem suā. Videns herodes eos nequaquā se reuerfos: stelle visione deceptos ad se redire erubuisse putant: et ideo ab inq̄sitiōe pueri antinū renoucauit. Sed audito que pastores dixerant: et que symeon et anna prophetauerant: vehementer timuit: et se a magis illis cognouit. Et exiit de nece pueroz: qui erant in bethleē tractare cepit: vt cum eis illum quē ignorabat: occideret. Et ad monitionē angeli ioseph cum puero et matre in egyptū in ciuitatem hermopolim fugit: ibiq̄ septē annis vsq̄ ad obitū herodis permāsit. Ingresso igit̄ dno in egypto fm esate pphēciam. Uniuersa idola corruerūt. ¶ Refert cassiodorus in tripartita hysto. q̄ in hermopolit̄ debeade dicit esse arborē quā vocat p̄didis valēs in salutē egrozū si fructus vel foliū vel cortex collo languētis alligat. Hec arbor vsq̄ ad terras inclinata virginem cum filio fugientē adorauit. ¶ Dum igit̄ herodes de nece pueroz disponderet: a cesare citat̄ est filiozū accusationibus respōsurus: qui cum per tarsū iter faceret: intellexit q̄ magos naues tarsenim transiissent: quas oēs in spiritu vehemētis combussit: vt fuerat predictū. Et dū ipse corā imperatore disputās contra filios obrinussit: et in regnū confirmatus audacior factus esset: reuersus hierusalē occidit oēs pueros q̄ erant in bethleē: a binatu et infra: fm tempus quod exquirit a magis. I. infantibus duoz annozū vsq̄ ad pueros vnius noctis. Didicerat enim a magis ea dicit: qua eis stella apparuit dominuz natū esse. et quā annus fluxerat ex quo romā iterat ipm amiculū et aliquozū dierū supra esse credebat. Ideoz supra etatem eius vsq̄ ad bimōs descendit in pueros. In qua p̄secutione centū et quadragintaquatuor milia infantes interfecti esse creduntur: qui et in apocalypsi cap. xiiij. describunt. Inter quos dei iudicio vnus paruulus filius herodis ad nutriendū tradit: ignozanter a caruiscibz occisus: vt dicit Macrobius. ¶ Herodes autē de tāto scelere a deo acri-

ter punitus est: vt in scholastica hysto. dicit. Et q̄ multos orbauerat filiis: ipse suis miserabiliter orbaret. Nam alexander et aristobolus iterū p̄ suspecti confessi sunt ab eo contortū: q̄ tonsorū pecuniā pmiserant: si eū iugularer. Ob hoc pater iratus eos occidit fecit. Antipatrē autē futurum regem constituit: et eidē herodē antipam substituit. Et cū herodem agrippā et herodiadem vrozem philippi: quos et aristobolo susceperat: paterna dilectione foueret. His duabus de causis antipater contra eum odiosus conceptus infantū q̄ cū veneno perimere attentauit. Ad sentens herodes eū in carcerem posuit. Ipse autē annoz. lxx. grauissimā infirmitarē incurrit. Nam febre valida purgine corpis colli contritus tormētis: pedū inflatōe: vermescētibz testiculis: intolerabili fetore et crebro abelitu toraq̄bat. Audiēs q̄ iudeos mortē suā cū gaudio expectare nobles multos iudeoz carcerant: mādās salome elus soroz: vt cū spirita emitteret: omnes decentos occideret: vt sic omnis iudea ipsum desereret vel in vita. Et euz sumpto cibo iuxta morem suū pomum purgare velle: quem comederet: tenēs manu gladiū ruffi violēta fastigatus seipm percussit: non tamē totaliter se occidit: eo q̄ a consobrino aliq̄lter detērus fuit. Et cū fontē in aula de morte regis p̄curreret: et antipater se relaxādū exultaret. Herodes hoc audiens eū occidit fecit: et archelaum post se regnaturū instituit. Sicq̄ post dies q̄nq̄ infelicitissimus vitā finiuit. Salome autē soroz ei⁹ oēs quos rex occidit mādauerat relaxauit. Innocētes autē martyres sub dievno passi ab ecclia recolunt: videlicet. v. kalen. ianuarij.

De sanctis Eutyrio et Florentio confessoribus. Cap. xi.

Eutyrius et florentius

Eutyrius serui dei circa tēpora gothozum in nurstie partibus floruerunt: quozū primus actine vite et predicationi: secundus contemplatiue et orationi vacabat. Eutyrius nō in abbatem cuiusdā monasterij in partibus illis positus electus: sed dudum reueret: tamē pro salute proximū animatus consensit: et solū sociū dereliquit. Florentius ergo solus existens orauit ad dominū vt sibi confortium aliquid largiret. Quoz ante fores cellule visum repperit: demisso capite nihil feritas ostendētē: quasi ad viri dei obsequiū preparatus. Qui vlr impulsit vt quatuor vel quinq̄ oues q̄s habebat ad pastū duceret et custodiret: et ad sextā vel nonā horā rediret. Qui iussa cōplens pastoris curā gerebat: et hora sibi semp assignata cū ouibus redibat: et quas māducare cōsueuerat: pascebat oues bestia ieiunia: atq̄ in omnibz mādarozū dei obrēperabat: vt neq̄ ad sextā iussus rediret ad nonā: neq̄ ad nouā iussus

rediret ad seclā. Sed dux tanti miraculi fama crebresceret quattuor ex discipulis eurytū q̄si inuidentes: q̄ eorū magister miracula nō faceret sicut florentius faciebat: vsūm latentē occiderunt. Quem die altero percussum sanctus inueniens: dolens admodū inquirēs diligeret: qui fuerant occisores cognouit: fratruq̄ maliciam et vsū consocij mortē deplorans. Quē eurytius ad se deductū consolari cepit. Florentius nō in precās se habere spem in deū alebat: q̄ in hac vita vindictā manifestā reciperet: qui nīl se ledentē vsūm eius occiderāt. Et post dies modū eos quattuor monachi qui vsus occiderāt: elephantie morbo percussū mēbris putrescentib⁹ interierūt. Quō sanctū florentius omni vite sue tempore flebat: q̄ exauditus fuerat: et se quodam modo i eorū morte homicidā reputabat. ¶ Die conus quidā ad eū veniēs vt se eius orōnibus cōmēdaret cellulā eius serpētib⁹ repperit in circuitū plenam: et timens sanctum inuocauit. Qui egressus orauit: et cū nimia serenitas eēt: subito monstrū factū est: quod serpētes omnes interemit. Quorū tot aues venerūt quorū serpētes occisi fuerāt: et singule singulos rapientes asportarūt. ¶ Eurytius nō magis post mortē miraculis claruit. Inter que illud precipuū fertur: quod vsq̄ ad longobardorū rēpa p̄durauit. Nam quoties pluua deficiente esu nimio terra exurere: ciues vrbis tunicam illius leuatā circumferebant: cum qua dū per agros orātes pergerent repente pluua tribuebat: q̄ plene terrā saturare potuisset. Quēnt autē in christo sanctus eurytius. v. kalen. ianuarij. quo etia dē festum consocij florentij in illis partibus colebatur. Hec Gregorius. iij. dial. ca. xv.

¶ De sancto elphego ep̄o et martyre. Cap. xij.

Elpheg⁹ cātuarieñ.

archiep̄s et martyr floruit tempore Henrici secūdi imperatoris. Qui nobili genere: literarū scientiam imbutus: in loco qui dicitur balneus adhuc iuuenis se inclusit: et heremiticā vitā ducēs postq̄ plures discipulos cōgregauit: monasterium cōstruxit: fratrib⁹q̄ p̄positū delegauit: se quoq̄ separatim in arca cellula posuit: maiora tamen quedā sibi delata corrigebat. Dum autē quidā effrenes monachi medijs noctibus in certo loco ieiunia comedētes frangerēt: vno ipsoꝝ repente defuncto strepitus maximū per cenobiū sonuerunt: vocesq̄ percutientius et percussū lamenta audita sunt. Quod sc̄tus audies monasterium intrās corpus defuncti in terra prostratū reperit: sc̄tus cōtūsum. Quod dum socij ceteri mane vidissent: compuncti ad penitentiā redierunt: et locū vbi corpus defuncti inuentum est: illum esse in quo deliquerāt p̄fessi sunt. ¶ In terea defuncto ventono ep̄o dum pro electione

multi desiderēt: sancto dūstano archiep̄o apparuit sanctus andreas apostolus qui ei elphegū elegendū imperauit. Et dum ille visa narrasset vora omnīū in elphegū cōcurrerūt. Qui fact⁹ ep̄iscopus mira se penitentiā affligebat: et pauperibus liberaliter erogabat: reuelatur quoq̄ sancto dūstano elphegū sibi successore futurus quod anno dñi. cvj. impletū est elphego de ventona cantuarieñ. trāsato. Hic post dies paucos romā peregrinus adiens: dum aulonie hospitatus esset a quibusdā ex ciuib⁹ noctū eū inuadentibus oibus suis spoliatus et ex vrbē elect⁹ est. Necdum longe discesserat: et ecce subito tota ciuitas aulonie infammas. Quod illi cōspicientes et sanctū insequētes ablata sibi restituerē se offerunt: eiusq̄ misericordiā perit: eo q̄ diuinam ex hoc vitionē in se recognoscūt. Sanct⁹ igitur ad vrbē rediens orōne deuū: quod dictū mirū est: si anima prius in aere suspēdit: et post hec ab vrbē totaliter incenditū excussit: multiq̄ oblatio sola sua recepit: eosq̄ de sibi illata iniuria corripuit. ¶ Dum igitur danicū duce suo thurolo p̄rate pessimū tam mare britannicū q̄ terras p̄darent: a rege elpheredo: qui oīno ibellicus et pusillanimis erat enīcū nō valebat. Sanct⁹ autē archiep̄s hostes adhibat: captiuos redimebat: et multos sua doctrina p̄uertebat: ceteris nō in eum insanietes ipsū occidere satagebant. Eūq̄ hedricus p̄positus regni in quosdā olis fratris sui interfectores vindictā expeceret: et rex illos vt pote nobiles et qui illū vti p̄done iuste se defendētes occiderent iure p̄mere denegaret: indignat⁹ hedricus et danis cōfederatus cū multis de regno ciuitatē aggressus obfedit: eaq̄ plurimis bellis crudelitatis agitasit. Sanct⁹ nō elphegus p̄lin horrabatur: sed p̄ctis exigentibus dū ciuitas ab hostib⁹ impugnat⁹: aduersarij p̄ murū disruptū introeūt: innocentes perimūt: domos spoliāt et incendunt. Quos sanct⁹ archiep̄s de pietate redarguens ab eisq̄ multis verberib⁹ cesus humero pene exciso: manib⁹ victis ad ecclesiā suā duell: et in cōspectu ipsius tēplū infammas: monachi occidunt: et q̄truo solimodo capti viui dimittunt. Inde sanctū ad portā septentrionis in carcerē asperimū vinculatus includit: ibiq̄ septē mēsis custodit. ¶ Tēra ira dei in hostes sc̄uere duo milia ex ipis pestilentia extincti sunt: ceteris graui infirmitate percussis: quod illi cernentes: eiusq̄ suffragia perunt. Pro q̄b⁹ dū orasset et panem benedictū eis dē tribuisset: omnes ex eo gustantes sanati sunt. ¶ Post hec autē dum ab archiep̄scopo thesauros multos peterent: vt sic abeuntes ecclesiam suam in pace dimitterent: et ille omnino denegarēt: dicens: que christi sunt minime christi aduersarij cōcedendas: rursum in carcere clauditur. Enī diabolus in specie angeli apparens eum de carcere eduxit: et abire suadens: plures aquarū abluuiones